

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 191.

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY MORNING, AUGUST 17, 1939

LETO XLII. — VOL. XLII.

POLJAKI SO ZAJELI 100 NAZIJEV

Varšava. — Poljska vlada na-
znanja, da so oblasti prijele ka-
kih 100 mladih Nemcev v bližini
nemške meje. To so člani skrivne
organizacije, ki je bila podpira-
na od nemške vlade in svrhu vo-
hunstva na Poljskem. Ta orga-
nizacija je bila razširjena po
vseh Zgornji Šleziji. Poljska vla-
da je zaprla mejo v obsegu kakih
100 milj. Takrat so hoteli člani
te nemške organizacije zbežati
čez mejo v Nemčijo in sledile so
masne aretacije. Poljske oblasti
so napravile hišno preiskavo pri
nemških Poljaki kot pri nem-
ških državljanih.

Pri tem so prišli oblastem v
roke številni dokazi, da je bila
ta organizacija podpirana od
nemške vlade in poslana na mejo
ter čez mejo v Poljsko, da vohu-
ni ter poroča v Nemčijo o moči
poljske obmejne straže. Poljska
vlada noče izdati imen aretiran-
cev, dokler se vrši preiskava.

Oljne vrele zapirajo radi padajočih cen

Oklahoma City. — Gover-
nerja države Oklahome in New
Mexico sta sledila akciji gover-
nerja iz Texasa in ukazala zapre-
ti vse državne oljne vrele za pet-
najst dni, da se tako ustavi ra-
pido padanje cen sirovemu olju.
Tudi iz Kansasa se poroča, da bo-
do tam napravili isto. Cene so
padle zadnje dni za 20 centov pri
sodu. V Texasu so zaprli 87.000
oljnih vrelcev. V vzhodnem delu
države Texas je kakih 25.000 hiš
brez plina, ki so ga dobivale iz
teh vrelcev. Če bodo zaprli ol-
jne vrele tudi v Michiganu, Illi-
nois in Louisiani, se še ne ve.

Pionirka umrla

Včeraj zjutraj je umrla v
Lakeside bolnišnici dobro pozna-
na in priljubljena pionirka Fran-
čiška Epavec, stara 78 let. Bol-
na je bila samo en teden. Mož
Andrej ji je umrl pred 30 leti.
Zapušča dva sinova, Johna in
Oliverja ter tri hčere: Mrs. F.
J. Turk, Mrs. T. McDonald in
Mrs. T. Rancourt. Zapušča tudi
brata Franka, Antona in Johna.
Pozoreli ter sestro Mrs. Avgu-
sto Cafferro v N. Y. Sestra Mrs.
Ana Perše je umrla pred 4 me-
seci.

Leta 1893 je prišla v Ameri-
ko iz Ročinja pri Kanalu. Kmalu
po prihodu v Ameriko se je pri-
čela huda kriza, toda verna in po-
gumna katoliška žena ni omaga-
la. Dobro in skrbno je vzgojila
svoje otroke v strogem katoli-
škem duhu. Otroci so ji pa tudi
vedno izkazovali vso srčno lju-
bav. Zadnje čase je živila pri
starejši hčeri Mrs. Louise Turk,
1112 E. 74th St., odkoder se vr-
ši pogreb v soboto ob devetih do-
poldne v cerkev sv. Jeronima na
152. cesti in Lake Shore Blvd.
Naj bo dobri ranjki mamici
ohranjen blag spomin, preosta-
lim pa izražamo naše iskreno so-
žalje.

Vrnitev iz domovine

Včeraj so se vrnili iz stare
domovine sledeči: Mr. in Mrs.
Frank Derdich, Mr. John Levak,
Mrs. Karoline Kucher in hčerka
Regina. Potovali so na oba kra-
ja s parnikom Normandie ter
pravijo, da so imeli vse najbolj-
šo postrežbo, za kar gre vse pri-
znanje tvrdki August Kollander
Co.

SRAMOTA ZA VES CLEVELAND!

Od torka zvečer do srede zjutraj se je drenjalo pred
mestnim stadionom nad 7.000 brezposelnih revežev, ki so se
hoteli registrirati za dela, ki jih ima mesto na razpolago pod
civilno komisijo. Teh del je od 200 do 600. In za teh par sto
del se je priglasilo preko sedem tisoč oseb, moških in žensk,
belih in črnih.

Kako si žele ljudje dela, je razvidno iz tega, da so prišli
nekateri pred stadion že v torek večer, ostali tam brez vsake
jedi vso noč in potem še včeraj. Nekateri so bili tam brez
jedi polnih 40 ur.

Drenjalo se je pred stadionom vseprek, brez vsakega re-
da. Razume se, da je hotel biti vsak prvi, ko so se zjutraj
odprla vrata stadiona in so začeli zapisavati imena prosilcev.
Nekaj reda je "ustvarila" policija na konjih, ki se je zagnala
med čakalce, kot poroča časopisje.

Mestna vlada bi bila lahko storila vsaj toliko, da bi bila
odprla vrata mestnega, to je ljudskega stadiona, da bi bili
ljudje tam prenočevali vsaj na klopih in tudi red bi se bil
lahko držal. Pa kdo se briga v mestni hiši za reveže. Samo
da imajo sami polne želodce, pa je dobro.

Tako postopanje z brezposelnimi zasluži vso grajo in je
sramota za ves Cleveland, da ima tako vlado. Ta registracija
brezposelnih ni prišla nenadno, ampak so jo sklicali že pred
enim mesecem, torej je imela mestna administracija dovolj
časa, da bi bila uredila vse potrebno za red. Ali pa morda
mestni administraciji ni znano, da je v Clevelandu na tisoče
brezposelnih, ki bi radi — ne miloščine — ampak dela!

Regulacija WPA plač bo zelo udarila severne države

Komisar za vladna WPA dela
v Zed. državah, Francis C. Har-
rington, je ukazal, da se reguli-
rajo plače po vsej deželi na ta
način, da se bodo vsaj približno
enačile. V južnih državah so
bile namreč zelo nizke, v sever-
nih in zapadnih državah pa višje.
Te plače so bile prvotno določe-
ne od kongresa po krajevnih raz-
merah in določene višje za se-
verne kot za južne države, ker so
na jugu življenske potrebnosti

Umor in samomor

V hiši na 3304 Henninger Ave.
so našli obešenega pri postelji
Antona Fritz, star 64 let. Oči-
vidno se je sam obesil. Njegove
žene pa ni bilo nikjer. Sosedje
so pripovedovali, da je Fritz
pred par dnevi govoril, da je šla
žena v Baltimore. Vprašali so
zanjo tam, pa je ni bilo. Začeli
so iskati v hiši in so našli njeno
truplo v novo izkopani kleti.
Truplo je bilo zakopano v živem
apnu, okrog vratu pa je imela
zadrgnjeno vrvo.

Smrtna kosa

Včeraj opoldne je umrla v
Huron Rd. bolnišnici Mrs. Ana
Turk, rojena Eppich. Bila je
bolna samo 10 dni. Stara je bila
37 let. Zapušča soproga Louisa,
sina Louisa Jr., ki je star 16 let,
mater Mrs. Josephine Eppich, ki
stanuje na 706 E. 162nd St. bra-
te: Joseph, Edwarda, Hermana
in Franka ter sestro Mrs. Eunice
Shirby. Pogreb ima v oskrbi po-
grebnih zavod A. Grdina in sino-
vi. Čas pogreba naznanimo po-
zneje. Naj počiva v miru, pre-
ostalim pa naše sožalje.

Umor radi čevljev

Mrs. Charlotte Marshall, 2513
E. 57th St. je izpovedala na poli-
ciji, da je ustrelila svojega moža,
ker ji ni dovolil, da bi si kupila
par novih čevljev. Zakonca ima-
ta pet otrok. Mož je delal pri
WPA.

Na operacijo

Mrs. Alice Kausek, 19513
Kewanee Ave. se je podala v
svrhu operacije v Womans bol-
nišnico. Prijateljice jo lahko ob-
iščejo. Želimo ji, da bi se kmalu
z boljšim zdravjem vrnila do-
mov.

Doktor zadovoljen

Shelton, Wash. — Dr.
Beach, star 78 let, pravi, da
je bila njegova najboljša pla-
ča za nek porod sledeča. Da-
li so mu kravo in telčka.
Prodal je telčka in še dva
pozneje. Za vsakega je do-
bil \$7. Ko je imela krava če-
trtega teleta, ga je zamenjal
za tri prašičke, ki jih je pro-
dal za \$18. Nekaj let po-
zneje je prodal kravo za \$35.
Ves ta čas pa mu je krava
dojala mleko, katerega je
celo nekaj prodal.

Predmestja se trdovratno upirajo prispevati za odvodne kanale

Cleveland, O. — Prihodnji
ponedeljek bo clevelandski finan-
čni odsek mestne zbornice raz-
motrival, če se zniža tistih 40 od-
stotkov za vzdrževanja odvodnih
kanalov, ali pa se ti isti davek po-
polnoma odpravi. Za vzdrževa-
nje odvodnih kanalov morajo
plačevati samo clevelandski hišni
posestniki, katerim je bilo lansko
leto naloženih dodatnih 40 od-
stotkov vodnih računov. Sistem
odvodnih kanalov pa rabijo tudi
predmestja, pa nočejo plačati k
temu nič. Že več kot eno leto se
vrše tozadevna pogajanja med
mestom Clevelandom in pred-
mestji, pa ni nobenega uspeha.
Zupan Burton jim je zagrozil, da
jim bo zaprl kanale, če ne bodo
plačali. Predmestja pa pravijo,
da jim mora mesto najprej zni-
žati ceno za vodo, potem bodo pa
govorili. Grožnje, da bi jim
Cleveland zaprl odvodne kanale,
se ne boje, ker vedo, da bi zdrav-
stvene oblasti tega ne dovolile.

Mrs. Setnikar umrla

Včeraj zjutraj je umrla v Wau-
keganu Mrs. Agnes Setnikar,
stara 74 let in doma iz Borovni-
ce. Zapušča tri hčere, dve v
Waukeganu, v Clevelandu pa
hčer Jenie Tutin, 6001 Luther
Ave. V Waukeganu zapuščajo
tudi dve pastorki. Mrs. Tutin se
je odpeljala včeraj na pogreb.
Naj bo dobri mamici ohranjen
blag spomin in naj se spočije v
ameriški zemlji.

Opustitev uličnih postaj

Družba cestne železnice je opu-
stila dve postaji, iz katerih je
obratovala promet in sicer posta-
jo na Berea Rd. in ono na Supe-
rior Ave. pri Lakeview Rd. S
tem bo družba znižala stroške
za \$54.000 letno. Radi tega se
ne bo nobenega delavca odslovi-
lo, ampak se jih bo samo preme-
stilo drugam.

Vse kaže, da bo Wm. Reed kandidat

Kakor je videti, bodo demo-
kratje ugasnili laterno, s katero
so pri belem dnevu iskali kandi-
data za župana. Zadnje dni je
stopilo v ospredje ime council-
mana Reeda in demokratiški
okrajni uradniki so se izjavili,
da so zanj.

Ray T. Miller, načelnik okraj-
nih demokratov je telefoniral iz
Seattle, Wash., da je 100% za
Reeda in da ga bo podpiral v
kampanji z vsemi močmi.

Če bo Reeda podpirala tudi
Gongwerjeva stranka, še ni zna-
no. Reed se je izrazil že pred
par dnevi, da bi sprejel kandida-
turo, če bodo šli za njim okrajni
uradniki, ki kontrolirajo danes
vsa dela, ki so na razpolago de-
mokratom, in če bodo demokrati
zbrali najmanj \$25.000 za kam-

Tihota v Evropi morda znači mir pred viharjem

Berlin, Nemčija. — V nem-
ških vladnih krogih je vse uti-
hnilo. Visoki vladni uradniki, ki
so sicer radi dali kako pojasnilo,
molčijo ko grob. Sicer se pa
splošno smatra po Nemčiji, da
bodo dobili Gdansk prez preliva-
nje krvi. Prepričani so, da se bo
zgodilo kot pri Češki, da se bo
Poljska podala in da bodo nem-
ške čete vkorakale v Gdansk.

Povsod se pa vidi neko mrzli-
čno gibanje in pripravljanje.
Nemški propagandni minister
Goebels se je nenadno povrnil iz
Italije. Po vsej Nemčiji so iz-
dana svarila, da se mora hraniti
z gazolinom. Nemški vojaki, ki
so natrpani ob poljski meji, so
dobili knjižice, nekakšen slovar,
v katerem se jih uči, kako se
vpraša za potrebnosti v poljšči-
ni. Nemški ribiči v Baltičkem
morju so dobili ukaz da ne sme-
jo na morje. Nemške pokrajine
ob Baltiku, kjer je navadno v
tem času polno letoviščarjev, so
zdaj prazne.

Vse priprave v Nemčiji so po-

dobne onim pred zasledbo Čeho-
slovaške. Zna se ponoviti ista
igra. Ko bodo zavezniki videli,
da zna Hitler udariti, bo sklica-
na konferenca Nemčije, Italije,
Francije in Anglije. Kakor lani,
ko je imel Hitler vse pripravlje-
no, da z silo zavzame Sudete.
Takrat so zavezniki prihiteli v
Monakovo in dovolili Hitlerju,
da si lahko vzame, kar hoče, sa-
mo da ne bo vojske. In nekako
tako se vršijo predpriprave tudi
sedaj.

Kakor se poroča, je Hitler iz-
razil željo, da se gdansko vpraša-
nje reši do 2. septembra, predno
se prične konvencija nazijske
stranke v Nuerenbergu.

Varšava, Poljska. — Od za-
padne poljske meje se poroča, da
je Nemčija zaprla svojo mejo
proti Poljski v Šleziji. Telefon-
ska zveza med Poljsko in Šlezijo
je prekinjena. Poljaki pripisu-
jejo ta korak nemške vlade vzro-
ku, da bi ne prišlo v javnost pre-
mikanje nemških čet v tem kra-
ju.

Japonci zaenkrat ne bodo še posegli v evropske homatije; čakajo boljše prilike

Tokio, Japonska. — Iz zanes-
ljivih virov se poroča, da se Ja-
ponska zaenkrat ne bo še vmeša-
vala v evropske homatije, drža-
la pa bo vrata odprta za kako
ugodnejšo priliko, ko ji bo več ne-
slo. K temu koraku so se odloči-
li japonski ministri še 8. avgu-
sta, pa je ostalo dozdej vse taj-
no. Najvažnejše vprašanje za
Japonce je bilo, če se pridružijo
Italiji in Nemčiji. Nemčija je
zahtevala od Japoncev, da dajo
več kot garancijo, da napadejo

Rusijo, če bi šla slednja v vojno
v Evropi. Japonci so sicer pri-
stali na kooperacijo z Nemčijo in
Italijo, toda se niso hoteli zave-
zati za vojaško pomoč.

Da niso šli Japonci dlje v za-
vezi z rimsko-berlinskimi osi-
ščem, je iskati vzrok tu, da se Ja-
ponska boji zameriti Zed. drža-
vam in pa ker bi to še pospešilo
zavezniško pogodbo med Rusijo,
Anglijo in Francijo. Te trozve-
ze se pa Japonska boji, ker hoče
imeti Rusijo zase, pa ne kot pri-
ateljico.

Zed. države bi rade odprle naseljevanje v Alasko, da se dvigne tam industrija

Washington, D. C. — Vladni
tajnik Ickes je dal v javnost pri-
poročilo, da bi Zed. države odpr-
le pot naseljevanju iz Evrope v
Alasko, da bi se tam dvignila in-
dustrija in dežela razvila na vse
strani, ker ima vse pogoje, pa ji
manjka delovnih rok in kapita-
la. Ickes pravi, da je v Evropi
sila ljudi, ki bi se radi izselili v

Ameriko, kamorkoli že, če bi jim
tega ne zabranjevale stroge na-
selniške postavbe.
Zato Ickes priporoča, da se
ublažijo naselniške postavbe in
vabi tudi privatni kapital, da za-
čne z delom v Alaski. Alasko ima
dovolj vodne sile, ima gozd, ru-
do in ribe. Tule bi se v obilnejši
meri lahko pridobivalo kožuho-
vino, izdelovalo usnje, postavilo
papirnice in izdelovale razne les-
ne produkte, ki se jih mora zdaj
uvažati iz Evrope in Azije.

Ickes primerja Alasko z Skan-
dinavijo, ki sta skoro enake ve-
likosti, pa ima Alasko komaj
60.000 prebivalstva, medtem ko
ima Skandinavija 13.000.000.
Z naseljevanjem v Alaski bi se
silno razvila industrija in trgo-
vina na zapadni ameriški obali,
trdi Ickes.

Podrte hiše

Če je kdo podrl hišo, ali mu je
zgorela med 9. aprilom in 1. ok-
tobrom letos, dobi popust pri
davkih, če to naznani do 1. okto-
bra 1939 pri okrajnem avditori-
ju. Obrnite se na Mr. Morris
New, urad okrajnega avditorija,
soba št. 24 v novem sodniškem
poslopiju, spodaj. Tam boste do-
bili listino, katero morate izpol-
niti.

Vlada bo energično nastopila za mir med delavstvom

Washington, D. C. — Vladna
administracija se pripravlja, da
bo pritiskala na John L. Lewisa,
načelnika organizacije CIO, da
začne z mirovnimi pogajanja z
Ameriško delavsko federacijo.
Dogovori za spravo med obema
delavskima organizacijama so se
bili pričeli spomladi, pa so se
razblinili, predno je prišlo do
kakega sporazuma.

Kadar se bo zdel vladni čas ugo-
den, bo stopila vmes in zahteva-
la od John L. Lewisa in Williama
Greena, da začneta z mirovnimi
dogovori. Izrecno oster pritisk
bo na Lewisa, ki je razbil zadnje
mirovne razgovore.

Če bo vlada pri tem nastopila
z močno roko, se bo videlo iz raz-
vojev. Toda če mlejšji spomini
ne bodo izdali nič, bo šla vlada
pred narod in mu razložila, da
so voditelji krivi, da ne pride do
sporazuma med delavskimi or-
ganizacijami.

Da so se Roosevelt in njegovi
svetovalci odločili za ta korak, je
največ vzrok ta, ker je nesogla-
sje med delavstvom razjarilo
kongres, da je zavračal Roose-
veltove predloge in ki grozi ena-
ko stališče v prihodnjem zaseda-
nju. Eden vzrokov je pa tudi ta,
da edino zedinjeni delavci lahko
izvolijo predsednika prihodnje
leto, ki bo stal za principu nove-
ga deala.

Nova Fisher Body unija protestira radi pogodbe

Nova unija v tovarni Fisher
Body v Clevelandu je poslala
predsedniku General Motors
protest radi razlik v plači, ki so
bile sprejete med avtno unijo
CIO in General Motors. Protest
je poslal James Maxwell, pred-
sednik nove unije, ki je rekel, da
ugovarja, neuradno, v imenu
vseh delavcev pri Fisher Body,
vključno CIO, ker so bili v zad-
njem sporazumu po stavki pri
General Motors prodani vsi de-
lavci, ki delajo pri General Mo-
tors, po narodnih in lokalnih
uradnikih.

Smrtna nesreča

V ponedeljek popoldne je padel s
strehe svoje garaže, ko je obrezo-
val drevje, poznani rojak John
Čušnovar. Pri tem se je tako hu-
dno poškodoval, da je včeraj po-
poldne na posledicah umrl v
Glenville bolnišnici. Bil je star
57 let. V Ameriki je bival 32
let. Doma je bil iz vasi Hruše-
va, pri Dobravi nad Ljubljano.
Zadnjih 29 let je delal v tovarni
American Steel & Wire Co. Bil je
zelo skrben oče svojih družini.
Tukaj zapušča žalujčo soprogo
Mary, roj. Marn in dve hčeri:
Mary Shuber in Jean. Bil je član
društva Slovenec št. 1 SDZ, Car-
niola Tent, št. 1288 Maccabees,
Borštarnjev št. 1317 COF in sam.
društva Presvetega Srca
Jezusovega. Pogreb ranjkega se
bo vršil v soboto popoldne ob de-
setih iz hiše žalosti 1139 Nor-
wood Rd., v cerkev sv. Vida in na
Calvary pokopališče, pod vod-
stvom pogrebnega zavoda Frank
Zakrajšek. Bodi ranjkemu lah-
ka ameriška zemlja, preostalim
sorodnikom pa naše iskreno so-
žalje.

V bolnišnici

Mrs. Jenie Rebek se nahaja v
Collinwood kliniki na 152. cesti.
Članice podružnice št. 49 SZZ so
prošene, da jo obiskujejo, ker so
obiski dovoljeni.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays**NAROČNINA:**

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months. Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 191, Thurs., Aug. 17, 1939

Boljše ceste za farmarje

Program poljedelskih cest, ki ga je izvedla Works Progress administracija, je takorekoč izvlekel ven iz blata dva milijona ljudi v podeželskih krajih.

V teku treh let je bilo na novo zgrajenih ali izboljšanih skoro 250,000 milj cest, do katerih imajo pristop ameriški farmarji. Radi tega je bila skupna dolgotrajna neizboljšanih neizboljšanih cest zmanjšana od 2,200,000 milj na 1,950,000 milj, in število farm, ležečih direktno ob teh cestah, in katerim je bilo s tem pomagano, znaša najmanj 500,000. Vse to so storili WPA delavci.

Kaj to WPA delo pomeni za farmarje, je nekaj, česar si mestni prebivalci ali avtomobilisti po glavnih prometnih cestah niti predstavljati ne morejo. Večina cest in potov po deželi je v slučaju dežja ali rose v takem stanju, da se človek nikakor ne more voziti po njih. To pomeni prekinjenje vseh zvez z zunanjim svetom; pošta se ne more raznašati, zdravniški ne morejo prihajati do bolnikov, otroci ne morejo zahajati v šole in vse družabno in zabavno življenje je izključeno.

Kar je pa še hujše, je dejstvo, da se poljedelski pridelki ne morejo dovažati na javne tržnice ob pravem času, in tako se le premnogokrat zgodi, da se produkti, zlasti sveža zelenjava ali sadje pokvari in farmar ne more dobiti ugodnih tržnih cen. Tudi če se farmar ne more geniti le za teden radi blatnih cest, zna izgubiti dobiček vse letine, za katero se je tako trudil.

Že mnogo let so farmarji v oddaljenih podeželskih krajih razmeroma prispevali ravno toliko kakor ljudje, ki živijo ob glavnih prometnih cestah, k skladom za izboljšanje cest — potem davkov na avtomobile, gasolin in enakih davkov. Pred letom 1933 pa so farmarji dobivali le malo koristi od svojih prispevkov. Nikdar ni bilo kakega organiziranja prizadevanja, da bi se izboljšale poljedelske ceste, dokler ni zvezna vlada, najprej potom CWA, potem FERA in končno potom WPA, začela izvrševati svoj nujnostni program.

Važnost programa za podeželske ceste je taka, da mnogokrat ne razumemo te važnosti. WPA je napravila več dela, zaposlila več ljudi in potrošila več denarja za podeželske ceste kot za katerikoli drugo točko svojega raznovrstnega delovanja. Ni pa bilo nikakih potrat denarja za malo rabljeno pota. WPA administracija je vedno skrbela, da se je delalo tam, kjer je največ koristilo.

Storjeno delo zapopada prvo stopnjo izboljšanja, ki je potrebno za vsako cesto, pa naj ostane tudi nadalje enostavna podeželska pot ali naj se kasneje razvije v cesto za večji promet. Delo obstoja poglavitno v tem, da se pot izravna in razširi, da se ublažijo strmine, da se izkopljejo jarki za odtok vode, da se zgradijo mostiči, zadosti široki za dva vozova in, kjerkoli je mogoče, utrdi površina z materialom, ki je na razpolago v bližini.

Stroški s tem delom so kolikor mogoče nizki. Na večini notranjih cest je bil površinski material zdrobljen iz skal ob cesti s pomočjo razdrobilnih strojev. Blizu morske obale se je dostikrat rabil od morja zdrobljeni material. Značilno za tisoče poročil, v katerih se hvalijo podeželske ceste, je poročilo ocenjevalnega odbora države Tennessee, ki pravi: "Odprli so nova pota kulture in pota k trgovinam v pokrajinah, kjer so neprevozljiva pota ovirala razvoj modernega načina življenja. Končni cilj poljedelskih voditeljev je, da naj bodo vsa podeželska pota in pota k šolam, kakor tudi vsaka pot, ki spaja farmo s trgovino, prevozljiva ob vsakem času."

Da se to doseže, bi bilo potrebno potrositi osemkrat toliko denarja, kolikor ga je WPA administracija doslej že potrosila za ceste na deželi. Ako bi se program raztegnil na dobo desetih let, bi letni strošek znašal \$468,000,000, kar je polovico toliko denarja, kot ga državne oblasti trošijo vsako leto za naše poglavitne prometne ceste. Ta strošek pa bi direktno koristil 18,500,000 podeželskim prebivalcem, kar tvori eno sedmino vsega prebivalstva dežele, ki še živi ob cestah, primernih le za staromodne priprege.

Kaj pravite!

Nekaj se sliši, da bo v Euclidu kandidiral na demokratski listi Dunbar, ki je svoje čase kandidiral na republikanski listi. Zdaj je baje demokat. Sliši se tudi, da bo kandidiral znani Newton. Če bo Mr. Ely kandidat ali ne, se ne ve še. Eno je pa gotovo, da rok ne bo križem držal. Tako se obetajo za Euclid letošnjo jesen prijetni časi in kampanja bo sila vroča.

Slovenski demokratski klub 32. varde je indorsiral za councilmanskega kandidata rojaka Joe Poznika. Kandidata Vehovec in Lokar nista vprašala pri klubu za priporočilo. Tako bo tudi v Collinwoodu vroč boj v primarnih volitvah, ker bo kandidatov nič koliko, trije Slovenci in menda pol ducata drugih. Na vsak način je treba gledati, da bo vsaj en Slovenec nominiran.

V 10. vardi je pa vse mirno. Tam ima zmago že v žepu sedanjí councilman Pucel. — V 23. vardi bo bolj tiha borba, pa zato nič manj napeta. Videti je, da se bodo kandidatje otipavali z ročavicami, ne pa s pestmi kot je bilo včasih.

BESEDA IZ NARODA**Beseda v slovo**

Ko se poslavljam od svojega brata Jožeta Demšarja iz Clevelanda in od svoje sestre Francke Kovačič iz Euclida, mi dovolite dragi rojaki, par besed v slovo.

Slovenska gostoljubnost je bila že od nekdaj znana. Ob sprejemu so svojemu gostu ponudili soli in kruha, da ga je pokusil. S tem je bil sprejet v družino, kjer je užival, kar so imeli sami.

Podobno se je zgodilo tudi meni, ko sem prišel med vas dragi bližnji in daljni rojaki. Povsod prijazna beseda in gostoljubnost. Mnogokrat v toliki meri, da je nisem mogel sprejeti radi skopo odmerjenega časa, kar ste mi gotovo oprostili.

Višek gostoljubnosti pa ste pokazali v nedeljo 13. avgusta v Euclidu, kjer ste v farni dvorani sv. Kristine pripravili tako slovesno in obenem tako domače trenutke. Za vse to se vam najlepše zahvalim, zlasti pa še skrbnim ameriškim slovenskim žejnam iz Euclida, ki so poleg naših ožjih domačinov imele prav Martine skrbi za me.

Prav tako sem hvaležen za vse, kar sem važnega slišal ali tudi videl po vašem posredovanju. Vse mi bo ostalo v neizbrisnem spominu, zakaj tolikšne domačnosti človek ne more pozabiti.

Posebno zahvalo sem dolžan vsem preč. gg. slovenskim duhovnikom za bratsko naklonjenost. Zlasti še mil. g. kanoniku Omanu, vlč. g. župniku Bombaču, vlč. g. msgr. Ponikvarju za domače pravice v njihovih domovih. Prav tako se zahvalim tovarišem Father Jagru, Father Slapšaku, Father Bazniku za prijateljsko tovarišijo. Tovarišu Father Vitalu Vodušku in č. o. frančiškonom slovenske provincije. Najlepša zahvala!

Mimogrede pa naj povem, da so bili zgoraj omenjeni gospodje večkrat moji "zapeljivci," ki so me "zapeljali" po širnih ameriških tleh. Toda takšne zapeljivce v resnici vsakemu priporočam, zakaj vedno je bilo vse najboljše.

Svojo zahvalo sem dolžan tudi clevelandskemu županu Hon. Haroldu L. Burtonu, ki me je v čisto demokratičnem duhu sprejel v avdienco in mi dal vso pravico čiste neovirano si ogledati vse mestne ustanove v Clevelandu. Za Evropejca je tako zaupanje kot božanje po razbolni glavi. Za vso prijazno pozornost napram meni, se zahvaljujem!

V najlepšem spominu mi bodo ostali tudi odlični ameriški Slovenci kot g. A. Grdina st., ki ob vsaki priliki pokaže veliko ljubezen do rodne zemlje in svojih rojakov. Prav tako tudi g. dr. Kern, znameniti škofjeloški rojak, g. Potokar s svojo veliko življensko energijo in drug.

Veste se bojim, da ne bi sicer blagi in zelo ljubeznivi g. urednik Debevec črno pogledal ob moji dolgovčnosti, zato ne bom vseh, ki ste bili dobri z menoj in mi kakorkoli pomagali pogledati v ameriško življenje, imenoma našteval, zakaj tudi to je stara resnica, da ime dobrega in prijaznega človeka je povsod dobro znano.

Še enkrat vsem najtoplejša zahvala in hkrati moja beseda, da se vas bom vseh rad s hvaležnostjo spominjal pri oltarju.

Prosim pa tudi vas vse, da na svojo rodno zemljo ali na zemljo svojih očetov in mater, za katero se naši neprijatelji tako trgajo, ne pozabite! Žirovci, Poljančci, Škofjeločani in vsi slovenski Clevelandčani in Euclidčani in ostali. Bog z vami!

Rektor Viktorijan Demšar.

*odpirajte slovenske trgovce!

Vsi katoliški Slovenci na piknik!

Ta piknik bo pa nekaj, kar se ne sme prezreti. 20. avgusta se na Špelkotovih prostorih zberemo stari in mladi iz vse države Ohio. Pa tudi iz države Illinois nam je javljen obisk.

V Newburgu se prav dobro pripravljamo in en bus je že naročen, da bo odpeljal naše male pevce in njih starše, za kolikor bo še prostora. Sliši se, da bi jih še več rado šlo na bus, zato se je sklenilo, da se še vzame naročila za vožnjo. Kdor bi se hotel peljati z busom naj se prikladi do četrta in če se vas bo priglasilo dovolj, bomo naročili še en bus.

Vsi, ki se želite priglasiti, se obrnite na mene ali pri Mr. Meljaču. Vožna na busu stane za tja in nazaj 50 centov. Zbirali se bomo pred Narodnim domom na 80. cesti. Torej priglasite se do 17. avgusta (to je do četrta večer). Priglasite se! Ali bi ne bilo lepo, če bi se nas nabralo za ene dva busa in še kakšnih sto avtomobilov. Marija Pomagaj iz Lemonta, pa naj vam izprosi vsem zdravje in božji blagoslov.

Da bo res velika udeležba, kar sklenimo, da se vsi udeležimo. Ta piknik in obenem katoliški shod, ni samo za člane Zveze Najsv. Imena, ampak za vse ljudi, stare in mlade. Vsi ste vabljeni in vsi ste dobrodošli. Čisti preostanek je namenjen za novo semenišče v Lemontu, Ill.

Kadar bo katerega nanesla pot tja proti Lemontu in bo obiskal o. o. frančiškane v Lemontu, pa si bo lahko mislil, torej to je tisto semenišče v katerem se naši slovenski fantje pripravljajo za duhovski stan in za katerega sem tudi jaz nekaj žrtvoval. Če ti pa mogoče ne bo v življenju prilika dana, da bi mogel videti novi zavod, pa si vseeno misli, tudi jaz sem na pikniku 20. avgusta 1939 nekaj prispeval za to tako potrebno poslopje. Ali ne bo to vesel spomin! Vas pozdravljam vse skupaj,

J. Resnik.

V odgovor na laži

Ker se širijo razne govorice oziroma prav ostudne laži napram meni podpisaneemu, sem dolžan, da na to tudi primerno odgovorim. Tozadevno laž trošile neki Lojze in Martin, delavca pri Fisher body ter sta sedaj začasno odslovljena. Ta dva sta se me privoščila, da me očrtnita pred javnostjo kot, da stavko-kazim ali skebam. To je pa absolutna laž, kajti jaz imam dokaz od C. I. O. da sem 100% član te Unije, kajti od Unije sem dobil dovoljenje, ali takozvani "Pass," da grem v tovarno ter izvršim model 1939, ki je bil v pogodbi z C. I. O. No in ko sem to dovršil, kar mi je bilo od Unije dovoljeno, sem jaz ostal doma. Ali sem potemtakem kaj kršil pravila Unije? Absolutno ne! Ako bi se vsi tako dosledno držali kot sem se jaz, bi bila vaka stavka dobljena v prid delavcev in bi ne bilo treba prav nobene izgubiti.

No in naj mi bo še dovoljeno nekaj pripomniti, kar upam, da mi nihče ne bo štel v kako bahanje, ampak, da se izkaže resnica in zavrnem obrekovanje odnosno laž, naj navedem, da sem jaz daroval za stavkarje 10 galon gasolina. Torej najbrže več kot pa marsikateri drugi, ki samo govorijo in besediči; fakta naj govorijo in fakta so tukaj, kar prosim naj lažnjiva klukca Lojze in Martine vzameta naznanje in ker pa vem, da se ju to itak ne bo prišlo, povem to dobro mislečim rojakom in rojakinjam, da me radi tega ne bodo sodili krivo radi takega obrekovanja, katerega jaz odločno obsojam in odklanjam.

S tem upam, da sem dovolj pojasnil, ker dokaze o tem imam črno na belem in prosim cenjeno občinstvo, da to upošteva in ne verjame tem lažnikom in drugim obrekljivcem, ker moje delo pri Uniji in drugod je odprta knjiga in se tozadevno nikomur ne bojim v obraz pogledati, ker vem, da delam pošteno in vseh ozirih.

Toliko v naznanje in pojasnilo ter zavrnitev.

Vaš

John Globokar,
član unije lokal 45 C. I. O.**Črički in starši pozor!**

Newburg. — Mnogim je že itak znano kaj bo v nedeljo, namreč, da priredijo slovenski pevski zbori veličasten koncert in sicer v Gordon parku. Koncert se prične v nedeljo 20. avgusta ob treh popoldne.

Nastopil bo tudi naš mladinski zbor "Črički" in "Kraljički" iz Maple Hgts. pod skupnim vodstvom g. Ivan Zorman. Zapeli bodo pet pesmi. Pevci zbora Črički, naj se zberejo pred Narodnim domom ob pol dveh, kjer jih bo čakal bus, da se vsi skupaj odpeljejo in bo na ta način lepši red. Kdor odraslih se hoče voziti z nami se nam lahko pridruži. Vožnja za odrasle stane 50 centov za tja in nazaj.

Peljali se bomo najprej v Gordon park, kjer bodo otroci peli in od tam pa se skupno odpeljemo na piknik Zveze Najsv. Imena in od tam, pa nas bo bus zopet vse skupaj pripeljal nazaj pred Slovenski dom na 80. cesti.

Torej, kdor odraslih želi iti z nami, naj se zglaš pri meni. Prostora bomo imeli za 15 odraslih. Kdor bo prej prišel na moj naslov in se prijavil, tisti bo imel prostor. Moj naslov je F. Gliha 7720 Issler Ct.

Kar se pa tiče petja in druge potrebe vam garantiram, da boste zadovoljni vsi. Starši Čričkov so prošeni, da pošljejo svoje otroke na vajo, da bo uspeh lepši in popolnejši. Na svidenje v nedeljo! S pevskim pozdravom za zbor Črički,

France iz doline.

Vtisi iz seje

Seja zastopnikov Zveze društev Najsv. Imena, ki se je vršila v sredo 9. avgusta v šolski dvorani sv. Vida, mi bo ostala še dolgo v spominu. Na seji smo razmotrivali kaj in koliko se naj naroči za 20. avgusta, ko se bo obdržaval takozvani Slovenski katoliški dan, na znanih Špelkotovih prostorih.

Zastopniki župnije sv. Vida so poročali koliko sodov piva, vina in mehkih pijač so naročili za njih piknik. Zastopniki fare sv. Lovrenca so bili še bolj zgovorni in njih številke so bile še večje. Zastopniki fare Marije Vnebovzete so pa povedali, da oni pa sploh niso mogli dovolj napeljati za njih zadnji piknik. Zaskrbelo me je, kako bi se izmazali mi zastopniki od sv. Kristine, da ne bi tako porazno vplivalo to na nas.

Če bi bil iz Ribnice, ali vsaj iz njene okolice doma, bi vse skupaj ugnal. Kot je nekoč neki Ribničan ugnal dva kunštna Gorenjca. Pri čaši pive so modrovali en Vrhničan, Kamničan in Ribničan, kateri vlak vozi hitreje. Vrhničan pravi: "Naš vlak vozi tako hitro, da se tramovi med tračnicami, kar skupaj drže." "Ti bi moral videti našega Kamničana" se oglasi drugi "naš vlak vozi tako hitro, da se brzodjavni drogovi ob progi do tal pripogibajo radi brzine vlaka." Kaj bosta vidva se naposled oglasi Ribničan! "Naš Kočevar pa vozi s tako brzino, da sem nekoč, ko me je postaje-načelnik na dolenskem kolodvoru nekaj nahrullil, mu hotel prisiliti eno za komat, pa sem zadel železniškega čuvaja v Ribnici."

Naše prireditve pri fari sv. Kristine ne morejo beležiti velikega denarnega prometa. Imajo pa to lastnost, da so stroški vse-

Če verjamele al' pa ne

Božja poslanka, ali kakor bi se rekel: punca, ki me bo pestovala nekaj dni, dokler ne bom zopet toliko dorasel sam sebi, da bom mogel obračati nos po vetru, mi prebere befel, da je zdaj ura pet in da se bo pričelo splošno umivanje, ali takozvana čistka in potem bomo večerjali. No, kaj je pa zopet tega treba, da bi se umival, ko se nisem ves dan umaknil s postelje in so moje roke tako nedolžne od vsake umazanije, kot bi bil dva dni v žehti. Kar se pa tiče večerje, sem pa prav rad doveden kaj bomo mlatili, ko mi toliko diši kot kravi, ki se je nažrla sveže detelje in jo je napenjalo na vse mile viže, da je samega hudega stokala ne pomaga.

Se reče, saj me ta nežni ženski spol ni nič vprašal, če čem ali če nečem, kar skledo je postavila poleg moje postelje, mi zavihala rokave pri tisti, srajci podobni stvari in mi začela umivati roke in obraz.

Križ božji, kar nekam nerodno se mi je zdelo, da me mora umivati kot malega bebička, pa takega starega in nerodnega burova. Ampak nazadnje, če se stvar dobro premisli, je pa le prav ta svet

lej zelo nizki, kar je meni velika uganka, kajti končno je odvisno vse, le od čistega preostanka, če se mora od denarnega prometa na koncu odšteti polovico ali pa še več, se končno tisto veselje precej ohladi, ki je prevladovalo od začetka.

V nedeljo 20. avgusta bodo sodelovali vse štiri župnije pri slavnosti, ki se bo vršila kot že omenjeno na Špelkotovih prostorih. Če je že na enem pikniku toliko ljudi, da jim ne morejo postreči, kaj bo šele sedaj, ko so se vse štiri župnije zavzele za to prireditve.

V nedeljo bo malo več kot navadnih piknik, kakor smo jih že vajeni. Nastopili bosta dve godbi, pevski zbor odrasli in mladinski nas bodo razveseljevali s slovenskimi pesmicami. Slavnostni govornik bo iz Chicage. Govorniki niso vedno odobravnani, a dober govornik vedno kaj pove, da radi čujemo ali pa mogoče tudi še ne vemo. Sploh pa bo za vsakega nekaj, z eno besedo rečeno, na izbiro bo vsega, kar se tiče razvedrila. Program bo pester in vse skozi zanimiv. Torej pridite v obilnem številu na to prslavo, zagotavljamo vam, da boste vsestransko postreženi.

Frank Kovatič.

Pri jagrih bo veselo

Sezona piknikov in prireditev na prostem se bliža letošnjemu zatonu. Zato pa vse skupine hitite, da čimprej izvrše svojo stvar. Toliko je te robe in tako malo nedelj, da se ne morejo vsi uvrstiti eden za drugim. Vsled tega imamo na eno in isto nedeljo toliko prireditev, da slavno občinstvo, ki vse to podpira večkrat ne ve kako in kam. Ker je pa udeležba od strani občinstva potrebna, če se hoče imeti kak uspeh, zato je tekmovanje kdo bo imel več ljudi postalo precej ostro. Naravno je, da vsak svoje najbolj hvali. Vsled tega člani St. Clair Rifle and Hunting Cluba pravijo, da čeravno bo na vseh prireditvah, ki se vrše v nedeljo, dne 20. avgusta prijetno, vendar tako prijetno ne bo nikjer kakor na otvoritvi njihovih novih prostorov, ki se vrši na ta dan. To bo nekaj izrednega. Strelske tekme, pečenje na ražnju, baliniranje in vse druge reči, ki spadajo k taki prireditvi. Kdor je že bil pri nas, bo prav gotovo prišel na ta dan in pripeljal seboj še druge, ki mu bodo zato prav gotovo hvaležni do smrti. Kako se k nam pride pogledajte oglaš. Pridite zgodaj. Pridite vsi.

Odbor.

ustvarjen, da ima take poklice, da svojega bližnjega umivajo, kadar se sam ne more.

Ko me je umivala, se nisem prav nič kisal kot se navadno otroci. Edino, kar je manjkalo, je bila kaka igračka, ki bi jo mi morala bolničarka preskrbeti, da bi se bil med umivanjem igral z njo. Tako sem videl našo Johano, ki je naše otroke umivala in je vsak dobil kako igračko, da se je z njo igral, da se ni cemeril pri tej sitni vsakdanji dolžnosti.

"Tako, zdaj bomo pa jedli," mi je rekla, ko je bila gotova.

"Pa dajmo," sem si mislil, "bomo videli kako bo šlo in kakšna rihta bo." To sem si pa že naprej zagvašal, da bom šel na lakotni štrajk, če mi bo zopet prinesla z vso glorio kak osirotel krompirček, ki je radi suše ali kakega drugega vzroka pozabil postati debel, ali je pa gori rasel v tistih sedmih letih v Egiptu, ki je bila taka slaba letina, pa ni bilo kakega Roosevelta, da bi farmarjem pomagal.

Ko je prišumela z večerjo, sem že od daleč videl, da ne bo treba iti na križpota in vabiti vse, kar jih bom srečal, na kraljevo ženitnino. Če bi vjel dva vrabca, pa bi se jima še nos pobesil in bi šla lačna od hiše pri taki košti. Pladenj je bil res velik in lepo z belo servieto pogrnjen, na servietji pa z zdelala samega dolgega časa ena sama šalčka, iz katere se je močno kadilo. Ko pride šalčka v bližino mojega nosu, mi je ta povedal, da je to čaj.

Na, ta je pa lepa, sem si potožil v dno srca. Včeraj en na pol sestradan krompir oziroma njegov novorojeni pravnuk, danes pa nekaj vroče čajave vode. Pa za takega junaka, ki lahko po vsakem banketu sne eno veliko skledo žgancev, pa ga še siliti ne bo treba. Jaz namreč strašno rad jem, posebno dobre stvari. Pri slabih sem pa bolj zmeren in sem kmalu sit. Če sem kam povabljen, se sicer malo nazaj držim, da me ne bi kdo napačno sodil, doma si pa že pomagam in je Johana hudo zadovoljna z menoj, ker sva pri hiši samo dva, ki čisto pomeleva sklede, to sem jaz, pa naš White, ki mu tudi tako gre kot bi se bliskalo, kadar dobi kaj od mesa. Kadar je pa postna jed pa mrhi grdi ne gre.

V starem kraju sem tudi enega poznal, ki je rad dobre stvari jedel. To je bil ranjki Tonkov stric iz Bezuljaka. Bil je "merkot" z lesom in je jedel večinoma po gostilnah. Vedno je svoje kupčije tako naravnal, da je bil opoldne kje daleč od doma, da je moral v gostilno na južno. Bil je velik človek in ker je vedno hodil peš, se razume, da je tudi dosti lahko pojedel. Ena pečena kokoš ga ni prav nič metala. Ker pa ni hotel, da bi ga ljudje obirali, da sne kar celo kokoš, jo je naročil v eni gostilni pol, v drugi pa pol. Vsaka polovica je dobila dovolj prirejanja in kar lepo se je shajalo. Pa kljub temu ni posestva zajedel, ker še zdaj dobro obstoji njegov grunt.

Ker smo že ravno pri tem, naj še povem, da so me par dni res držali precej na kratko, potem so me pa začeli učiti jesti in mi ponujali na vse mile viže. Ampak jaz sem se bil do takrat pa že tako privadil modi, da pa jesti nisem hotel enčes, prej niste vi hoteli, zdaj pa jaz ne. Ko me je srečal enkrat potem na cesti Jim Šepic, me je pozdravil takole:

"O, halo hlače! Kam pa greste s Jakatom?"
(Dalje prihodnjič)

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Maya

"Da, jezili bomo do vasi Tangua, pa ne po najkrajšem potu. Po ovinku bomo jezili in prišli do vasi od jugovzhoda. Iz tiste smeri nas ne bodo pričakovali in posrečila se nam bo naša namera."

Kedaj bomo odpotovali? Kako misli Old Shatterhand? "Lahko bi koj odrinili. Pot je dolga in čimprej pridemo do vasi, tem bolje je za nas. Pa ne svetovaj bi, da že danes odjezdimo."

"Zakaj ne?" "Ker ne vemo, kedaj bodo Kiowe odpotovali."

"Najbrž še nocoj."

"Ni verjetno. Mogoče je, da odpotujejo šele jutri. Čisto nemogoče namreč ni, da bi nas utegnili vkljub vsemu vendarle še napasti. Razen tega bi našli našo sled, če bi se slučajno do jutri pomudili. Uganili bi, kaj nameravamo."

"Moj brat je spet povedal moje misli. Počakati moramo, da odidejo. Pa ne tu. Utegnili bi nas priti iskat."

"Torej poiščimo kraj, odkoder lahko jutri opazujemo sotesko."

"Poznam tak kraj. Kar pojdemo! Pa vzemimo konje za vajeti!"

Odšli smo ven v prerijsko. V gaju, kakih sto korakov oddaljenem, smo se ustavili. Tam nas Kiowe niso našli, če so prišli po noči. In ko se je zdanilo, smo videli sotesko pred seboj in jih opazili, če bi prišli zarana.

Noč je bila mrzla. Počakal sem, da je serec legel, pa sem se položil k njemu. Grel sem se ob njem, vso noč sem mirno spal. Tiho je ležal, kot bi vedel, da me ne sme prebuditi.

Ko se je zdanilo, smo ostali še celo uro pod drevjem in opazovali sotesko. Toda Kiowe niso prišli.

Nismo vedeli, ali so že odšli, ali so se kje skrili. Kazalo je, da bo treba pogledati za njimi. Pa tako opazovanje in zalezovanje je nevarno in zamudno. Medtem sem torej rekel Winnetou:

"Prišli so čez prerijsko na Nugget cil, pa se bodo najbrž po istem potu vrnili. Čemu se mučiti in jih iskati! Pojdimo na kraj, koder jih je naš izvidnik z višine videl prihajati, pa bomo našli njihovo sled, če so res odšli. Mnogo časa in truda si prihranimo."

"Moj brat je prav zadel. Pojdimo!"

Zajahali smo in odjezdili krog hribovja na jug in nato proti jugovzhodu. In bilo je, kakor smo si mislili.

Našli smo dve sledi. Ena je prihajala iz prerije in šla v že večkrat omenjeno dolino, bila je dan stara. Druga pa je peljala iz doline v prerijsko in na jugovzhod. In ta je bila komaj nekaj ur stara.

Kiowe so torej odpotovali. Da bi pa izključili vsak dvom smo še jezili nazaj v dolino in jo preiskali vse do kraja, kjer so taborili. Sledovi so pokazali, da so res vsi odjezdili.

Nova sled se je kmalu združila s staro. Jasna in razločna je bila. Celo na takih mestih, na katerih se sicer sled slabo vidi. Res, potrudili so se, da bi nam pokazali, kod so jezili.

Winnetou se je nasmehnil in dejal:

"Kiowe nas vendar dobro poznajo. Vedeti bi morali, da bomo njihovo sled našli, pa če jo tudi skrijejo. Vedeti bi pa tudi morali, da se nam bo tale razločna sled zdelala sumljiva. Prebrisani bi radi bili, pa ne sumni. Nima jo možganov v glavi."

Glasno je govoril. Besede so bile naslovljene na ujetega Kiowa. Obrnil se je še posebej k njemu in mu povedal:

"Najbrž boš moral umreti, če ne osvobodimo Sam Hawkensa, ali pa če zvezo, da so ga tvoji ljudje mučili. Če pa boš spet prost, povej svojim ljudem, da so se obnašali kakor otroci in da se jim smejemo. Niti na misel nam ne bo prišlo, da bi jezili za temile stopinjami!"

IV. Slovo od Winnetoua.

Winnetou je zapustil sled Kiow in se obrnil naravnost na vzhod. Potovali smo po ozemlju, ki leži med južnim Canadianom in Red Riverjem. Winnetou nas je vodil v vas, v kateri je "vladal" Tangua in ki je ležala tistikrat med Red Riverjem in Salt Forkom, levim njegovim pritokom.

Žal nismo mogli tako naglo potovati, kakor smo si želeli. Konji Apačev, ki so z menoj zasledovali Santerja, so bili utrjeni, pa tudi mesa nam je zmanjkalo. In če zmanjka v preriji in vobče v divjini mesa, je treba iti na lov, pa na potovanju zadržuje.

Slučajno pa smo našli na čredo bizonov. Zaostali so za velikimi čredami, ki v poznih jeseni potujejo na toplejši jug. Ustrelili smo dve kravi in se oskrbeli z mesom za dober teden. Odslej smo potovali brez zamude.

Drugi dan smo prispeli do Salt Forka in se obrnili ob njem navzdol. Malo vode je imel, pa bregove je krilo sočno zelenje, ki je našim konjem vsekakor boljše teknilo ko pa posušena trava, po kateri smo jezili na preriji.

Red River teče od zapada proti vzhodu. Eden njegovih levih pritokov je Salt Fork. In tam, kjer se Salt Fork, "Slana reka," izliva v Red River, v kotu med obema rekama, tam je ležala vas, ki je v njej "stoloval" kruti Tangua.

Prijezdili smo od severozapada, bili smo torej na levem bregu Salt Forka. Ni se nam bilo treba bati, da bi nas Kiowe srečali. Pa ker previdnost nikdar ne škoduje, smo jezili še pol dneva dalje, da se izognemo vasi v širokem polkrogu, in prišli onstran izliva Salt Forka k Red Riverju. In da bi nas ja nihče ne videl, smo povrh jezili mimo vasi o polnoči.

Dan se je delal, ko smo prispeli na breg Red Riverja. Poiskali smo si skrit prostor, se utaborili ter privoščili ljudem in konjem izdaten počitek. Le za Winnetoua in za mene ni bilo časa, da bi počivala. Winnetou je šel na poizvedovanje in je vzel mene s seboj.

Naš tabor je ležal južnovzhodno od vasi, Kiowe pa so nas pričakovali od severozapada. Svoj namen smo torej dosegli, od jugovzhoda nas niso pričakovali, lahko sva se približala vasi, ni bilo verjetno, da naju bodo opazili. Da bi pa tudi našega tabora nihče ne našel, sva se obrnila z Winnetoum ob reki navzdol, pogrnala konja v vodo, jezila po njej nekaj časa nazaj, preplavala reko in se na njenem desnem bregu obrnila v prerijsko.

V vodi sledov ni videti in če bi bili tudi Kiowe našli najino sled na desnem bregu, našega tabora bi ne mogli najti, ker je ležal na levem bregu in nekaj milj niže od kraja, kjer sva šla na suho.

Izgubila sva sicer precej časa, pa najin trud nama je sreča obilo poplačala.

(Dalje prihodnjic.)

Otvoritev novega strelišča

Kakor je že menda vsem znano, smo lovci pri St. Clair Rifle and Hunting klubu, kupili svojo lastno farmo za strelske vaje in drugo zabavo. Ampak do sedaj smo največ delali in smo imeli zabave zelo malo. Glavno delo je končano in v nedeljo 20. avgusta bomo imeli slavnostno otvoritev novega strelišča, ki je za res moderno urejeno.

Obenem bo otvoritev nove bare, tako zvane "Silver bar," kakršne ni v vsej državi Ohio. Samo, da se vidi to novo baro je vredno, da se zapravi eno "fliko." V nedeljo bo otvoritev tudi dveh novih in modernih balinčarskih prostorov, kjer bodo lahko naši Kraševci pokazali svojo umetnost kako se jo iz zraka udari. Tam imamo tudi nov vodnjak in vsi tisti, ki so že pili vodo iz njega pravijo, da v Ohio sploh ni boljše vode.

Ampak nič se ne bojte, da boste morali samo vodo piti, o, ne! Za tisto bodo pa že naši "barten-derji" skrbeli, da ne boste pili vode. Pač pa vam bodo postregli s čim boljšim kot je voda.

Naš "ober jager" bo v nedeljo že ob petih zjutraj tam na farmi z dvema mladima jančkoma, ki nam jih bo spekel, da se bomo lahko mastili z njima. Kaj do brega pa bodo pripravile naše kuharice, pa ne vem in pravijo, da naj kar vsak sam pride pogledat in pokusiti.

Povem vam tudi, da bomo imeli ob tej priliki tudi strelsko tekmo in je v ta namen razpisanih pet nagrad. Prvo nagrado dobi skupno tistih pet strelcev, ki bodo skupno napravili največ točk. Po tem so tri nagrade za posameznike in ena nagrada za onega, ki bo z 22 kalibersko puško dobil največ točk pri streljanju na male golobe.

Se nekaj bi bil skoro pozabil. Kdor hoče ustreleti prvega gola naj bo na strelišču točno ob eni uri popoldne, kajti točno ob tem času, bo zletel prvi golob iz golobnjaka.

Klub vabi vse lovce, kakor tudi vse ostale rojake, da nas posetite na naši farmi 20. avgusta in se tako z nami zabavate v veselji družbi. Posebno vabimo člane drugih lovskih klubov.

Kdor ne ve za pot naj mu služi sledeči kazipot: Vozite po cesti št. 84 proti Painesvillu in pred mestom pridete na cesto št. 44 in vozite po njej eno miljo in takoj boste na mestu. Naša farma se nahaja nasproti poznane Česnikove farme. Torej na svidenje v nedeljo pri jagrih,

A. Božich.

Izpred našega domačega praga

Od kar pomni zgodovina in od kar obstoja naše življenje na tej naši zemlji, od takrat se vrši boj za življenje in obstanek. Zmagava v tem boju je bila vedno tam, kjer je bila iskrena skupnost, oziroma iskreno delo, ki je strmelo za enim ciljem. Zgodovina nas uči, da narodi, ki so hoteli iz tega večnega boja priti zmagoviti, so morali imeti en cilj in eno hotenje. Če ni bilo enega cilja in enakega hotenja tam je nastopilo hiranje in končno je prišlo isto, kar v nesporazumu pride ... smrt!

Vse, kar živi danes na zemlji ima pravico, da živi. Seveda si mora to pravico čuvati z bojem in odporom proti nasprotnim silam. Vse se mora boriti po svojih zmoglostih in svojih prilikah za svoj obstoj. Ljudstvu je podarjen razum, da se bori za svoj obstanek s svojim razumom. Kako se rabi ta razum je odvisno od ljudstva v splošnem. Nadalje če pogledamo v naravo in opazujemo življenje, bomo opazili, da vse, kar raste in živi sili k svetlobi, mogoče ne tako hitro, kakor bi marsikateri izmed nas želel, ali sili pa vendarle in to nam daje pogum, da ne smemo obupati in priznati svoj poraz.

Za primero vzemimo navadno cvetlico, ki v svojem lončku mirno raste. Nesimo dotično cvetlico v klet, kateri je eno samo okno in obrnimo cvet od okna proti zidu, bomo v kratkem času spoznali in ugotovili, da se je cvet obrnil proti oknu, ker si želi istega, kar mu je od narave zagotovljeno ... življenje!

Skupnost! Sloga ... ! Dvomim, da je v našem slovarju še kakatera beseda tako zlorabljena kakor sta prej omenjeni. Kar malo se ozrimo okoli sebe pa bo-

mo videli, da je pri skupinah in narodih, ki imajo ene in iste cilje, ene in iste težave, ene in iste probleme, dostikrat en in isti boj za bojevanje, za svoj lastni obstoj, pa kljub svojem, sebi pretečemu poginu pripravljajo pot z izrabljanjem prej omenjenih besed istemu!

Kako je to mogoče ... kako mora to biti? Popolnoma logično in jasno za vsakega, ki hoče to videti.

Tukaj recimo imamo dve skupini z enim in istim ciljem, z enim in istim težavami in dostikrat z enim in istim bojem, ki ga imati pred seboj; delujeta za "slogo" in "skupnost" vsaka zase, in ko je ta "sloga" in "kupnost" dosežena, se sami med seboj spustiti v boj, kar pomeni v največ slučajih ... pogin za obe, ali ponovno delo od kraja, če ... tretja sila ne izrabi tega boja za svojo korist!

Seveda, bo kdo rekel: "to je razvoj!" Seveda, kdor se hoče izogniti s takim izgovorom, ta izgubi pravico zabavljati proti vojnam in podobnim igram, ker lahko čaka na razvoj ... ! Ker po vsem jasno je, da kjer odprave razum, tam se mora čakati na razvoj!

Pred nami stoji precej, če ne najbolj važno vprašanje, in to je: ohranitev našega lastnega kulturnega dela med nami samimi, ker če izgine še to kar imamo, potem bomo izgubili vso pravico še imenovati ali prištevati se k narodom. Seveda, tisto v kateri namen je napisano to, ne bo rešilo tega problema, mislim pa, da je nekaka pot, po kateri se lahko še en čas obdržimo na površju. Obdržati se tako dolgo kolikor nam naše moči dopuščajo je, ne samo naša dolžnost, ampak naj bo tudi naša naloga, katero smo dolžni izvršiti napram samim sebi.

Med clevelandskimi Slovenci imamo devet narodnih domov. Med temi domovi se je zadnje čase organiziral Federacija Jugoslovanskih narodnih domov, ki ima namen obdržati, oziroma vsaj pomagati hoče obdržati naše življenje v tej deželi tako dolgo, kolikor časa bo mogoče. Namen Federacije je tudi obdržati zanimanje za kulturno delovanje med nami in istega po svo-

jih možnostih podpreti. Federacija je popolnoma nepolitična in namen je tudi tako obdržati, ker skušnje nas uče, da kjer se politika naseli, tam se pri vsakem narodnem podvzetju ustvari sovražstvo in prepri.

Za v nedeljo 20. avgusta je ta Federacija organizirala javen koncert s pomočjo vseh slovenskih kulturnih skupin, ki se udeležujejo med nami v Clevelandu. Koncert se bo vršil Gordon Parku ob 3. uri popoldan. Na tem koncertu nastopijo odrasli pevci v dveh skupinah, in mladinski pev. zbori ravno tako v dveh skupinah. Nadalje bomo slišali naše godbe in videli naše plesalce.

Političnih govorov ne bo, teh se vam ni treba bati, da bi zaradi tega ostali doma, ker koncert je brezplačen in vstop dovoljen vsakemu, ki se hoče tega koncerta udeležiti.

Čut naš bi moral biti ta, da v nedeljo popoldan vsi v Gordon Park na koncertni prostor, ker koncert so vršili na prostoru kjer je od mesta postavljen oder za take prireditve. Mestna vlada nam bo pripravila stole in vse potrebno za ta naš koncert. Torej moramo biti tudi mi toliko pošteni napram samemu sebi, da se udeležimo tega našega javnega kulturnega dneva. Take prireditve so nam potrebne posebno sedaj, ker se je začelo na tujerodce gledati bolj z odprtimi očmi. Seveda mi Slovenci nismo krivi tega ali prištetih bomo vseeno zraven, če ne bomo sami dokazali, da nismo v zvezi z nobenimi "Bundi"!

Torej v nedeljo vsi na koncert in na naš kulturni dan v Gordon Park.

J. S., podpredsednik

F. J. N. D.

ZAHVALA

Podpisani se želimo najiskrenejše zahvaliti številnim prijateljem, posetnikom svatbe Novak-Jelerčić, ki se je vršila 12. avgusta v S. D. Domu na Waterloo Rd., kakor tudi vsem tistim, ki bi bili radi prišli, pa so bili zadržani in tistim, ki niso prejeli povabil, naj nam oprostite, ker pri tolikem številu res ni bilo mogoče se spomniti vseh. Hvala vsem skupaj za poset in prosimo, da nam vsi, ki niste bili navzoči, oprostite, ker mi nismo namenoma nikogar izpustili. Hvala vam vsem za vse skupaj!

Mr. in Mrs. Anton Novak, Mr. in Mrs. Frank Jelerčić, Mr. in Mrs. Rudolph Jelerčić.

IZ PRIMORJA

—Smrti padec v rudniški jašek. V bližini Peska pri Bazovici nad Trstom je pred dnevi poljski paznik, 55 letni France Fonda iz Bazovice padel v opuščen rudniški jašek, globok 256 m in se ubil. Tržaški jamarji in gasilci so dva dni kasneje dvignili njegove zemske ostanke iz jaška.

—Požar na Opčinah. Te dni je nastal požar v hiši Ivana Malalana na Opčinah pri Trstu in se naglo razširil na vse ostrežje in od tam še na ostrežje gospodarskega poslopja. Iz Trsta so poklicali na pomoč gasilce, ki so ogenj pogasili. Vse ostrežje hiše, ves njen gornji del in gospodarsko poslopje so uničeni.

—Smrtna žrtev kolesarja. 28-letni Alojz Gliha je po nesrečnem naključju povozil nad 50 let staro zasebnico Franciško Zavrlovo. Žena je padla tako nesrečno, da je izdihnila dve uri po nesreči.

—Zaloigra skrbnega družinskega očeta. V samostan Pletarje je hodil s svojim sinom Vinšek Lovrenc iz Šmarja pri St. Jerneju. Tudi pred dnevi se je Vinšek odpravil s sinom na delo. Že med potjo pa je mož tožil, da ga glava hudo boli. Tudi v samostanu je Vinšek tožil o svojem glavobolu in samostanski lekarnar br. Bernard je ukre-

nil potrebno, da so Vinška odpeljali k zdravniku v St. Jernej. Zdravnik dr. Reja je po preiskavi odredil prevoz bolnika v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji in ga sam s svojim avtom odpeljal tja. Avto je ustavil pred glavnimi vrati in Vinška vprašal, ali bo lahko sam šel v zavod. Vinšek je to potrdil in izstopil. Vinšek je po izstopu iz avta šel skozi glavna vrata bolnišnice na vrt, kjer je dolgo taval okrog. Na vprašanje usmiljenih bratov ali bi šel rad v zavod, je Vinšek odgovoril, da tega ne misli. Ker se je ljudem zdel zelo pijan, poznali ga pa niso, so moža pustili pri miru. Vinšek se je nekaj časa vrtel po vrtu, nato pa krenil k posestniku Lužnarju ki ima posestvo tik bolnišnice. Mož je odšel na njivo, kjer je prenašal plevel nekaj časa sem in tja. Potem pa je za siromakom izginila vsaka sled. Te dni so njegovo truplo potegnili iz Krke. Bilo je očitno, da je svoje obupno dejanje izvršil, ker se mu je bil omračil um. Rajnki je bil zelo skrben gospodar.

—Smrten padec. Posestnik Franc Videmšek v Gaberjah je spravljal žito v kozolec. Med delom pa je omahnil in padel tri metre globoko. Palec je bil tako silen, da si je ponesrečenec na treh mestih rani čreva. Drugi dan so ga peljali v slovenjgraško bolnišnico, kjer pa je dve uri po operaciji umrl.

—Velike ponesrebe so ugotovili na občini v Koprivnici. Vodja trošarinskega oddelka pri mestni občini je dobival podkupnino od uvoznikov in puščal vino in alkoholne pijače uvažati v mesto brez mestnih in banovinskih trošarin. Banska uprava savske banovine je poslala posebno preiskovalno komisijo, ki je že po dveh dneh ugotovila, da je bila občina z banovino vred oškodovana za več kakor pol milijona dinarjev. Kaže pa, da bo po končani preiskavi vsota še mnogo višja.

—Gangsterski napad se je dogodil v Bukoviku pri Vinkovcih. Štirje maskirani razbojniki, ki so bili oboroženi s samokresi, so vdrli v hišo kmeta Toma Brdarica, ki se je bil pred letom vrnil iz Holandije. Razbojniki so bržkone mislili, da ima kmet veliko denarja in so zato hoteli na vsak način iz Brdarica izsiliti denar. Dobili so le 1500 din, za nameček pa so pobrali v hiši vse, kar je bilo le količaj vredno. Potem so pobegnili. Ljudje menijo, da so bili razbojniki domačini, ki so jim bile razmere v hiši dobro znane.

MALI OGLASI

Odda se stanovanje

5 sob, kopališče, furnes, korita za pranje; se odda pravi družini samo za \$27.00. Stanovanje se nahaja na 584 E. 102nd St. Pokličite Henderson 8492. (193)

Hiša naprodaj

za 1 družino, 7 sob, se lahko spremeni za dve majhni družini. Vprašajte na 1222 E. 168 St. (191)

ZA NEDOLOČEN ČAS

vzamemo North American Bank knjižice za nakup obleke, povrnkov in sukenj. Oglasite se pri

BRAZIL BROS.

6905 Superior Ave.
6122 St. Clair Ave.
404 E. 156th St.

Frank Rich in Frank Klun E. 61ST ST. GARAGE

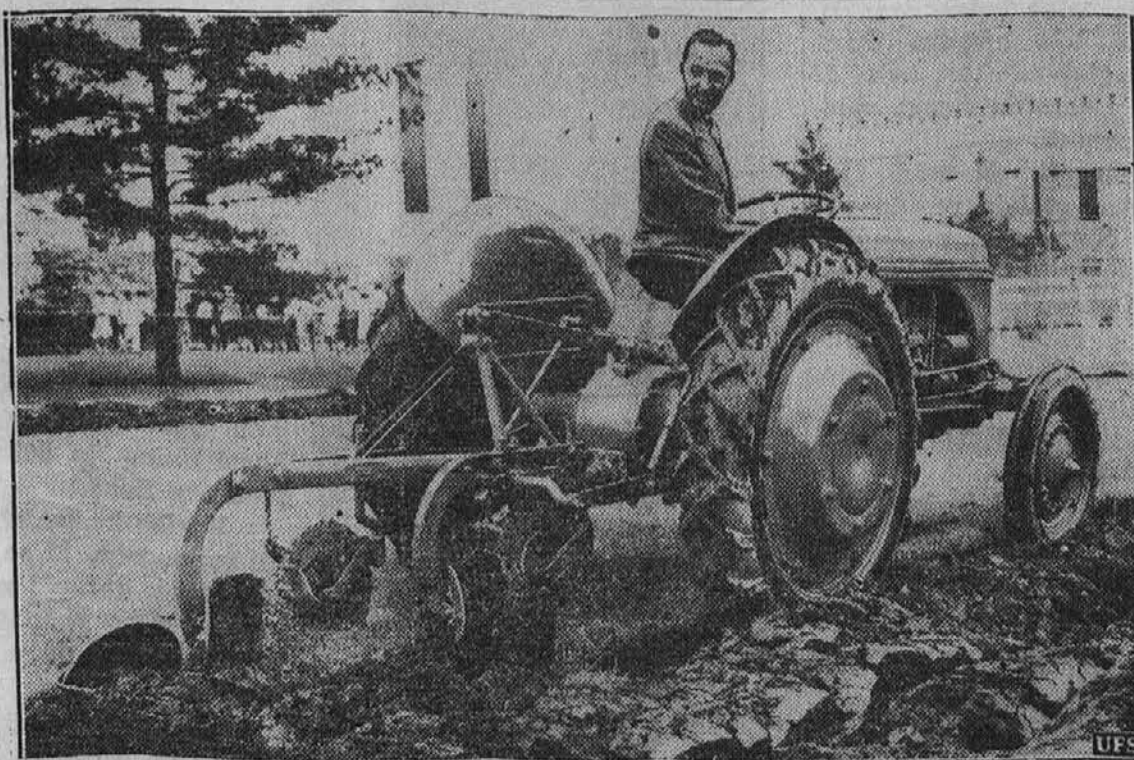
Se priporočamo za popravilo in barvanje vašega avtomobila. Delo točno in dobro.

Kraška kamnoseška obrt

15425 Waterloo Rd.

Kenmore 2237-M

EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

Edsel Ford kaže na newyorški razstavi nove vrste traktor, o katerem pravijo, da ga lahko obratuje vsak otrok.

Mary Jean Tippet, stara 2 leti, je v bolnišnici in mora imeti nogo v zaprtem steklenem skornju, ki omogoča kroženje krvi v nogo.

Za čast in poštenje

(ROMAN)

Nato sem hitela sem, in vendar sem mu šele pred dvema urama obljubila, da te ne bom nikdar več videla. Ali čuješ — nikdar več!"

Govorila je v naglici, toda Maurice je bil začuden radi njenih trdih poudarkov.

Ako bi bil manj razburjen, tedaj bi lahko opazil kako silno si je mlado dekle prizadevalo saj navidez ostati mirno. Opazil bi to na blestavih lic, na njenih stisnjenih ustnicah, na njenih rdečih trepalnicah, katere je zaman umivala in ki so pričale o solzah, katere je pretakala vso noč.

"Da sem prišla," je nadaljevala, "sem to storila le v namenu, radi tebe in tudi radi mene. Povem ti, da ne sme niti v najbolj skritem kotičku tvojega srca ostati le najmanjše upanje. Vse je proč, ločena sva za vedno! Le slabotne narave se upirajo usodi, ki se ne more spremeniti. Vzemiva to usodo brez pritožbe. Želela sem te še enkrat videti, da ti to povem: imej pogum, Maurice, pojdi — zapusti Escroyal — pozabi na mene!"

"Tebe pozabiti, MarieAnne?" vzklikne nesrečni mladi mož. "Tebe pozabiti!"

Njegove oči se srečajo z njenimi in s suhim glasom jo vpraša:

"Ali me boš ti pozabila?"

"Jaz sem ženska, Maurice."

Toda on jo prekine:

"Ah, tega nisem pričakoval,"

reče ves obupan. "Kakšen no-

rec sem vendar bil! Mislim, da boš našla način, da omajša srce svojega očeta."

Ona lahno zardi, se obotavlja, potem pa reče:

"Vrgla sem se očetu pred kolena, toda pognal me je od sebe."

Maurice je čutil kot bi zadel strela.

"Ker nisi znala pravilno govoriti z njim, vzklikne ves strasten. "Toda jaz bom naredil bolje, predložil mu bom take zahteve in dokaze, da se bo moral podati. Kakšno pravico ima on uničiti mojo srečo s svojimi kapricami? Jaz te ljubim, in pri tej ljubezni si ti moja — moja, prej kot pa njegova. Boš videla, kako ga bom nagnal, da postane mojega prepričanja. Kje je oče? Kje naj ga najdem?"

In že je stopil naprej, dasi ni vedel, kam naj gre. MarieAnne ga zadrži z roko.

"Tu ostani," zapove, "ostani. Naj bo torej, zvedeti moraš resnico. Oče mi je razložil vzroke, zakaj me je tebi odrek. In dasi me bo mogoče njegova odločitev veljala življenje, jaz sem odobrila njegove vzroke. Nikar ne išči mojega očeta! Ako se bo podal tvojim prošnjam in bo dovolil poroko, tedaj bom jaz imela poguma dovolj, da se ti odrečem!"

Maurice je tako otopel, da slednjih besed niti razumel ni. Skoro blazen od jeze in obupa je vzkliknil:

"Torej si pridržala svoje dovoljenje za Chanlouineaua, he! On je prepričan o tem, kajti že hodi okoli in govori, da postane njegova žena"

MarieAnne se strese, kot bi ji kdo potisnil nož v srce, a vendar je bilo na njenem obrazu več kot jeze, kot je pogledala Mauricea.

"Ali se moram tako globoko ponižati, da se branim pred tako nesramnim namigavanjem?" je rekla bolestno. Ali moram izjaviti, da če bi samo slutila, da je prišlo do kakega sporazuma med očetom in Chanounieauom, da niso mene vprašali? Ali ti moram povedati, da so nekatere žrtve, ki so večje kot pa slabotna človeška narava? Razumi tole: dobila sem dovolj moči, da sem se odpovedala možu, katerega sem ljubila — toda nikdar ne pride drugi na njegovo mesto!"

Maurice povese glavo, osramočen po teh resnih besedah. Razum se mu vrne; sedaj je dognal ogromnost svojega sumičenja in čutil se je samemu sebi, da je mogel kaj takega izustiti.

"Oh, oprost!" reče s strešnim glasom, "oprost!"

Kaj so bili njemu mar skrivnosti vzroki vseh teh dogodkov, ki so tako hitro sledili eden drugemu? Iskal je rešilno pot in mislil je, da jo je našel.

"Pobegniva!" vzklikne. "Pobegni takoj z menoj, ne da bi se le ozrla nazaj. Pred nočjo že lahko prekoračiva mejo."

In z razpetimi rokami skoči proti njej, kot bi jo hotel zgrabit in odvesti s seboj, toda ona ga ustavi z enim samim pogledom.

"Bežati!" reče očitajoče. "Pobegnem naj in ti, Maurice, mi to svetuješ? Kaj! Nesreča je pritisnila mojega ubo-gega očeta k tlom in sedaj naj jaz povzročim s svojim dejanjem še obup in sramoto? Njegovi prijatelji so ga zapustili, in naj ga jaz, njego-

va hči, tudi zapustim? Ah, če bi to storila, bi bila najbolj zločinska ženska na svetu! Ako je moj oče včeraj, ko sem še mislila, da je lastnik Sairmeusa, zahteval žrtve, v katere sem sinoči privolila, kaj naj si misli o meni? Pri jasnem dnevu bi lahko zapustila Sairmeuse in korakala z ljubimcem roko v roki. Ni svet oni, katerega se bojim. Toda če kdo dovoli bežati iz gradu bogatega in srečnega očeta, je to vse kaj drugega kot bežati od sirotnega, obupnega očeta. Zapusti me, Maurice! Pusti me na mestu, kjer me zadržuje čast. Saj ne bo težavno za mene, ki sem potomka celih kmečkih rodov, da postanem kmetica. Pojdi! Jaz tega ne morem več prenašati. Pojdi in zapomni si, da človek ni popolnoma nesrečen, ako je njegova vest čista in ako je izvršil svojo dolžnost!"

Maurice je hotel odgovoriti, ko ga šuštenje po hosti napoti svoj pogled. Komaj deset korakov proč stoji Martial de Sairmeuse, naslonjen na puško.

Deseto poglavje

Vojvoda Sairmeuse je slabo spal prvo noč po svoji vrnitvi. Dogodki preteklega dneva so ga globoko vznemirili. Po vrsti jih je razporedil pred seboj, dasi je bila sicer njegova navada, da sploh nikdar ne premišlja.

Bil je mnenja, da njegova stanovska čast zahteva, da se pokaže hladnega in brezbriznega, toda kakor hitro se je umaknil v zatišje svoje privatne sobe se ga je polotilo neizmerno veselje.

Njegovo veselje je bilo v resnici neizmerno, da, kar tresel se je od veselja.

Sedaj je šele razvidel, kako silno uslugo mu je storil Lacheneur, ki se je prostovoljno umaknil iz posestva. Ta široki mož, napram kateremu se je izkazal tako nevaležnega, ta mož, ki je bil pošten do junaštva, in s katerim je postopal kot nezvestim služabnikom, ga je pravkar rešil moreče skrbi, ki je vojvodi zastupljala življenje.

Lacheneur je povzročil, da se je rešil nevarnosti, katere se je že dolgo bal.

Če bi bila njegova tajna skrb razglašena okoli, tedaj bi gotovo povzročila mnogo veselja v javnosti.

"Neumnost!" bi rekli ljudje, "vsaj vsakdo ve, da poseduje Sairmeuse v Angliji premoženje, ki je vredno deset milijonov!"

Res je bilo. Toda ti milijoni, katere je dobil iz posestva vojvode in lorda Holland niso bili zapuščeni vojvodi Sairmeuse.

Sicer je užival in kontroliral to premoženje, toda premoženje je bilo last sina —

njegovega edinega sina.

Vojvoda ni imel ničesar — mogoče je dobival berno svoto dvanaest frankov na leto, toda imel ni toliko, da bi se preživel.

Seveda Martial nikdar ni znil besede, s katero bi namignil, da bi rad ozvel kontrolo tega premoženja očetu. Toda mogoče se to zgodi nekega dne.

Ali ni imel dovolj vzrokov misliti, da se bo to prej ali slej zgodilo?

In pri takih mislih je vojvoda vselej stresla groznica.

Že je zrl samega sebe v položaju, ko bo dobival pokojnino, brez dvoma precej obilno pokojnino, toda pri vsem navadno pokojnino, da ne bo imel nobene besede in bo moral po svoti pokojnine uravnati svoje življenje, on, ki je bil vajen razsipavati brez štetja ogromne svote.

"In to se bo zgodilo prej ali slej," je premišljeval. "Ako se Martial poroči, ali če začne gledati višje ali pride v pest slabim svetovalcem, tedaj pride konec moje vlade."

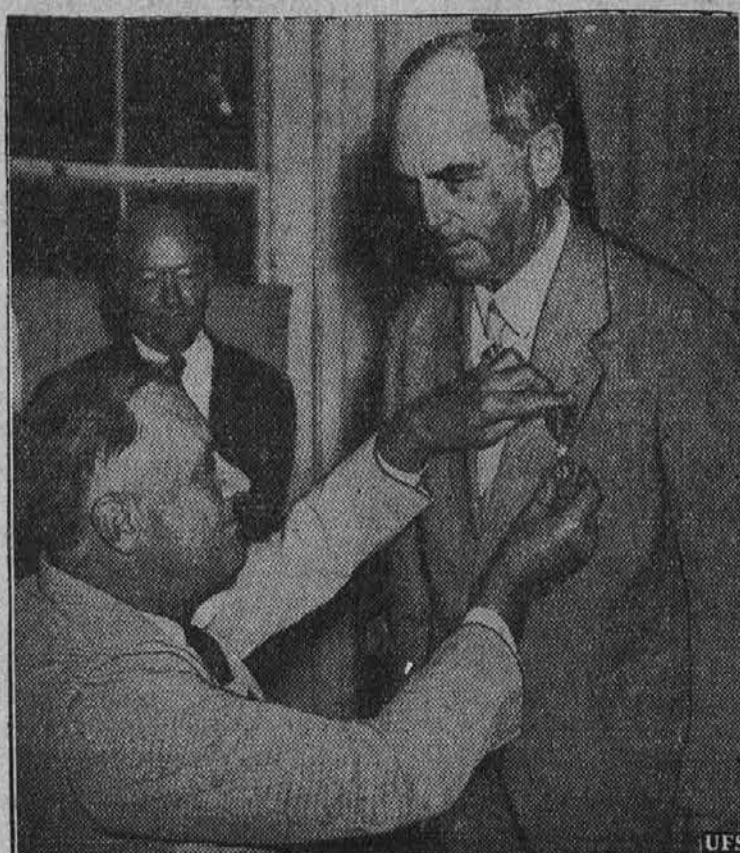
Pazil je in bedel nad svojim sinom kot pazi ljubosumna ženska ljubimca, katere mu ne zaupa. Misli je, da čita v svojih očeh misli, kate-

Samuel O. Clark je bil imenovan od predsednika načelnikom vladne davčne divizije.

Russell Frost iz So. Norwalk, Conn. je star 90 let, je najstarejši človek, ki se je kdaj peljal čez morje v aeroplanu.

Ameriški admiral Leahy, ki je stopil v pokoj, je bil odlikovan po predsedniku Rooseveltu z medaljo za svojo zgradno službovanje. Zdaj je bil imenovan za gubernerja na Porto Rico.

rim se ni mogel izogniti.

Včasih je mislil, da pride do najhujšega. "Ako začnem preprič z Martialom," je premišljeval, "tedaj se bo polastil vsega premoženja in jaz останem brez kruha."

Bili so duevi, ko je stari vojvoda skoro ponorel ob enakih mislih.

"Kaj sem prav za prav?" je vzkliknil od jeze. "Navadna igrača v rokah otroka? Da, spodi me lahko kot se spodi hlapca. Za vse, kar imam, sem dolžan zahvalo njegovemu us-

miljenju. Toda trenutek njegove kaprice mi lahko vse odvzame."

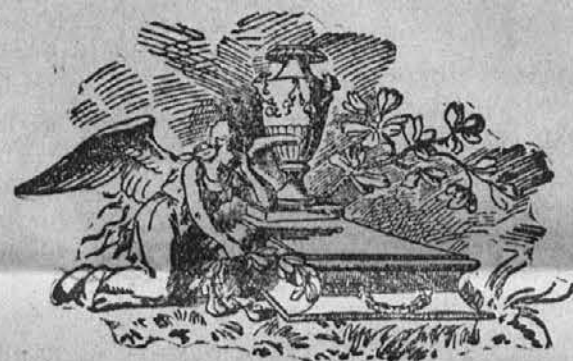
S takimi ideami v svojih možganih stari vojvoda seveda ni mogel ljubiti svojega sina.

Sovražil ga je. Zavidal mu je vse prednosti, katere je posedoval — njegovo mladost, njegove milijone, njegovo lepoto, talente, ki so bili v resnici boljši kot očetovi.

(Dalje prihodnjič)

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING COMPANY
Prospect 0333

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je nenadne smrti, zadet od srčne kapi, za vedno preminul naš nadvse ljubljeni soprog

JOHN OBLAK

Blagopokojni je bil rojen dne 16. maja leta 1889 v Idriji na Notranjskem ter je preminul dne 24. julija ob 1. uri popoldne. K večnemu počitku na sv. Pavla pokopališče je bil položen iz August Svetkove kapele po opravljenih zadušnih molitvah ob krsti dne 27. julija ob 9. uri dopoldne. Blagopokojni je bil član društva sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, član samostojnega društva Dosluženci in član društva Lunder Adamič št. 20 SSPZ, Painters Local Union No. 867 in delničar Slov. del. doma na Waterloo Road.

V globoki hvaležnosti se želim najlepše zahvaliti vsem onim, ki so položili cvetje ob krsti blagopokojnega, opravili zadušne molitve za pokojnikom kot tudi onim, ki so dali svoje avtomobile za prevoz spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago.

Naša najlepša hvala monsignorju Vitus Hribarju za opravljene zadušne molitve pred dvigom krste ob mrtvaškem odru ter pogrebniemu zavodu August F. Svetek za vso najboljšo postrežbo, ko je pokojnik ležal v njegovi kapeli pri zadnjem izpitu, kakor tudi za lepo urejen pogreb, veliko naklonjenost in tolažbo ob času smrti in po smrti blagopokojnega.

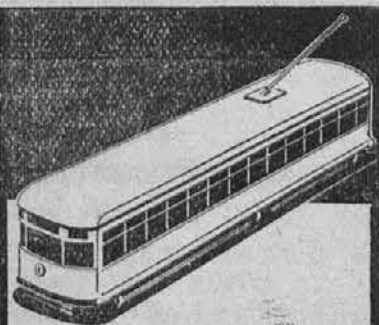
Iskrena hvala številnim prijateljem, ki so ga prišli kropiti, so pri njem čuli, me tolažili ali ga spremili na pokopališče k večnemu počitku. Hvala vsem za vse, kar so pokojniku v življenju dobrega storili ter meni ob času bridke izgube ljubljenega soproga.

Dragi in ljubljeni soprog! Težka je misel, da Te ni več ob moji strani, ko sem Te iz globine svojega srca goreče ljubila. Bil si mi na svetu vse — tolažba in najdražja sreča. Ob Tvojem svežem grobu klečim, rosim trato, pod katero počiva Tvoje plemenito srce in kličem k Vsemogočnemu: Daj mu mirni počitek v tuji zemlji do svidenja nad zvezdami!

Žalujoča ostala:

Antonija Oblak, soproga

Cleveland, Ohio, 17. avgusta 1939.

NIČ SKRBI PARKANJA

ČE

SE

PELJETE

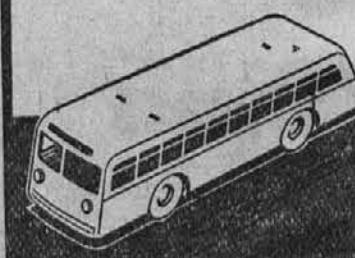
Z ULIČNIM

VOZOM

ALI

MOTORNIM

BUSOM

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENEGA IN NEPOZABNEGA
SINČKA IN BRATCA

Joseph Znidaršič

ki je preminil 16. avgusta 1938

Leto že počivaš v grobu duša se pa veseli v raju tam nad zvezdami, kjer snidemo se enkrat vsi.

Žalujoči ostali:

ANTON in ANTONIA, starši
BRATJE in SESTRE

Cleveland, O., 17. avgusta 1939.

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE

V BLAG SPOMIN PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA NADVSE LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

JOHN ŽUŽEK

ki je nenadno preminul dne
17. avgusta 1938

Oh, ti krasen mesec avgust, kako si žalosten za nas, ker leto dni je zdaj poteklo, kar odzvel si nam zaklad.

Zdaj zeleni grob pokriva Tebe preljubljeni soprog in oče. V miru sladko je počivaj, zemeljskih rešen si težav.

Bridka je žalost polnila srce, ko si za vedno se ločil od nas, in Bog daj Tvoji duši blagi večni mir in svetl raj.

Žalujoči ostali:

Mary Žužek, soproga
Anton in William, sinova
Mary por. Champa hči
in dva vnuka

Cleveland, O., 17. avg. 1939.